

Nr 337.

Av herr **Magnusson m. fl.**, om Svenska fiskhandlarförbundets representerande genom en ledamot i fiskeristyrelsen.

Enligt beslut av 1947 års riksdag inrättades en fiskeristyrelse, som förlades till Göteborg. Det anfördes i jordbruksutskottets utlåtande nr 15/1947 bland annat, att det framför allt var viktigt att förbättra fiskets avsättningsmöjligheter och möjligheterna att lagra och bereda fisk samt att förbättra distributionsapparaten. Det ansågs att det för den blivande fiskeristyrelsen skulle finnas stora möjligheter att öka avsättningen av fisk samt att skapa möjligheter för en avsevärt ökad export.

Vid fiskeristyrelsens sammansättning beaktades synpunkten att styrelsen skulle tillföras sakkunskap på de skilda områden, som styrelsens verksamhet skulle komma att beröra, med en naturlig övervikt för de yrkesutövande fiskarena. Styrelsen skulle förutom överdirektören bestå av fyra representanter för fiskarbefolkningen och en representant för fiskhandeln. Genom en sådan organisation bereddades möjligheter för de administrativa tjänstemännen till mera regelbundna kontakter med yrkesutövarnas representanter, och åt dessa bereddades i sin tur möjlighet att lättare framföra önskemål och förslag.

De synpunkter som 1947 var vägledande för sammansättningen av fiskeristyrelsen torde ha varit de riktiga med hänsyn till de uppgifter som skulle åvila denna. Det synes oss emellertid som om utvecklingen inte helt följt intentionerna i 1947 års beslut. Den vikt som fästes vid en förbättrad avsättning för fisk och en avsevärt förbättrad export motiverade att en ledamot i styrelsen skulle representera fiskhandeln. Fiskhandelns representant i styrelsen är emellertid inte representant för den egentliga fiskhandeln utan för Svensk andelsfisk. Utan att i och för sig vilja rikta någon kritik mot detta val av styrelserepresentant vill vi göra gällande att den enskilda fiskhandeln absolut bör vara representerad. Detta kan ske på så sätt att antalet ledamöter i styrelsen utökas med en och att denna får utses av fiskhandlarna genom sin organisation Svenska fiskhandlarförbun-

det. Då representanterna för fiskarbefolkningen är fyra, kan härigenom någon fara för dessas underrepresentation inte uppkomma. Ett beslut i den riktning vi här föreslagit skulle, såvitt vi ser, enbart bli till fördel för fiskeristyrelsens verksamhet.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta utöka antalet ledamöter i fiskeristyrelsen med en representant för Svenska fiskhandlarförbundet.

Stockholm den 27 januari 1953.

Tage Magnusson.

John Björck.

B. A. Nilsson.
